

er forbundet for os her offentlig at discutere en Mand's Fortjeneste, troer jeg ogsaa ere indlysende. Jeg kan altsaa være enig med den ærede Rigsdagsmand i, at vi her ikke bør dømme om Folks Fortjeneste. Paa den anden Side gjøre andre ærede Rigsdagsmænd gjældende, at man ikke kan lade en Mand's Fortjeneste ude af Sigte; jeg maa tilstaae, at det forekommer mig, at det er en Grundsætning, som man ogsaa godt kan tiltræde; der er aabenbart noget Rigtigt deri, Fortjenesten maa have sin Belønning. Jeg foreslaaer, at man ogsaa giver den Part Ret, som fremsætter denne Paastand. For nu at komme til et Resultat, vil jeg henvise til, hvad der tidligere i denne Samling er skeet under Finantslovens Behandling; det forholder sig ikke ganske rigtigt, som det af en æret Rigsdagsmand (Hage) er blevet ytret, at naar man først havde givet Lønningslove, soa var man fri for alle disse Spørgsmaal om personlige Tillæg; det vil jo være i Alles Erindring, at der just i denne Samling er givet tvende personlige Tillæg og det til Mand, hvis Stilling er blevet betydelig forbedret ved Lønningsloven, og disse Tillæg bleve ikke givne af Hensyn til disse Mand's Fortjeneste, men af Hensyn, som Rigsdagen ikke stillede sig til Dommer over, men som man stillede den vedkommende Minister, her den høitærede Cultusminister, til Dommer over; han havde dømt i denne Sag, og han havde for Finantsudvalget udtalt, at han lagde stor Vægt paa disse tvende Tillæg. Nu er det jo vistnok sandt, at naar Taler er om den høitagtede Cultusminister, kan man sige, at det ved mange Leiligheder viser sig, at vore Hjertter ere som Vanddraaber i hans Haand; men jeg er overbevist om, at vi ikke vilde tage mindre delicate Hensyn til, hvad den høitagtede Justitsminister lægger Vægt paa, og da han endnu i Aften har udtalt, at han sætter megen Vægt paa, at dette Forslag gaaer igjennem, og altsaa har udtalt sig paa samme Maade, hvorpaa den høitagtede Cultusminister udtalte sig om de Tillæg, som jeg nylig nævnte; saa er jeg overbevist om, at naar det ærede Finantsudvalg seer Sagen fra denne Side, vil det ogsaa ganske handle, som det handlede ligeoverfor den høitagtede Cultus-

minister, nemlig af Hensyn til Ministerens Erklæring at gaae ind paa Forslaget, og vi følge uden Betænkkelighed det ærede Udvalg.

Ordføreren: Da Discussjonen har været saalænge, skal jeg satte mig i den størst mulige Kortshed. Jeg vil blot tillade mig at gjøre den høitagtede Minister opmærksom paa, at jeg ingenlunde har tvivlet paa, at det veterinaire Sundhedsraad meget godt forstaaer sig paa Faareffab, men jeg bemærkede blot, at det maaskee ikke forstod sig ret paa den islandsk Faareffab, som paa Grund af klimatiske Forhold og andre Omstændigheder kunde være forskjellig fra Faareffab i Danmark og England og andre Steder, hvorfra Raadet nærmest har hentet sin Kundskab. Jeg siger dette, uden at jeg igrigt vil gjøre gjældende, at der er en saadan Forskjel, hvilket jeg ogsaa troer, at jeg i mit første Foredrag udtrykkelig lagde Vægt paa.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Københavns 6te Valgkreds (Bliren-Sinecke) har talt om, hvor gavnligt det var, hvor godt det var, at han ikke fik Ordet, dengang han forlangte det, da skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at jeg ikke kan skjønne, at dette Gode er kommet ud deraf; thi hvad den ærede Rigsdagsmand dengang vilde have sagt om den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds og mig, at vi ikke vare istand til at have os til den høie Betragtning, hvorpaa han stod, det fik han dog senere sagt, uagtet han selv sagde, at han ikke vilde sige det, saa at Hjertet dog blev lettet.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) har sagt, at vi maatte see Sagen paa den samme Maade, hvorpaa Sagen blev betragtet med Hensyn til de to Professorer, da maa jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg med al mulig Respekt for Manden i Aarhus — og jeg tør troe, at der i mine Ytringer ikke findes det Allermindste mod denne Mand, jeg tør paa staae, at der ikke skal findes en Tøddel mod ham, jeg har kun talt om Sagen — dog maa mene, at hvor dygtig en Mand han end er, saa er han dog ikke en saadan Mand for Danmark, for Videns-